

Pravo trgovačkih društava - **Ništetnost ugovora o prijenosu poslovnog udjela**

Prema odluci Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, poslovni broj Pž 3478/2019-2

Nedostatak navođenja radi li se o besplatnom ili naplatnom prijenosu poslovnog udjela nema za posljedicu ništetnost ugovora o prijenosu, s obzirom na to da odredbom članka 412. stavka 3. Zakona o trgovačkim društvima nisu propisani nužni sastojci ugovora o prijenosu poslovnog udjela.

„Predlagatelj predlaže odrediti privremenu mjeru zabranom otuđenja i opterećenja poslovnih udjela radi osiguranja njegove nenovčane tražbine prema protivniku osiguranja koja se sastoji u prijenosu poslovnih udjela na njegovo ime.

Naime, predlagatelj je, Ugovorom o prijenosu poslovnih udjela od 6. studenog 2017. (list 5. do 7. spisa), prenio na protivnika osiguranja 15 poslovnih udjela društva E. P. d.o.o., Z., s tim da će se „naknada za prijenos poslovnih udjela utvrditi naknadno, nakon što stjecatelj R. I. izvrši uvid, osobno ili putem stručne osobe, u poslovnu dokumentaciju društva“ a koju će mu prenositelj dati na uvid „radi detaljnog uvida u poslovanje društva i njegovo financijsko stanje“ (čl. 2. st. 2. i 3. Ugovora). Zato predlagatelj drži da se radi o ništetnom ugovoru, primjenom čl. 384. st. 1. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 35/05, 41/08, 125/11 i 78/15; dalje: ZOO), pa da mu je protivnik osiguranja obvezan vratiti te poslovne udjele. Osnovano žalitelj navodi da je naznačio nenovčanu tražbinu koju predlaže osigurati ovom privremenom mjerom u skladu s odredbom čl. 341. st. 2. OZ-a pa je u tom dijelu nepravilno suprotno shvaćanje prvostupanjskog suda.

Međutim, pravilno je prvostupanjski sud ocijenio da predlagatelj osiguranja nije učinio vjerojatnim postojanje te tražbine za izdavanje isprave podobne za prijenos poslovnih udjela na njegovo ime. Naime, u rješenju ovoga suda poslovni broj Pž-2216/2012 od 17. travnja 2012. koje je protivnik osiguranja priložio tijekom prvostupanjskog postupka (list 14. i 15. spisa), navedeno je kako je „odredbama čl. 412. st. 3. Zakona o trgovačkim društvima („Narodne novine“ broj: 111/93, 34/99, 52/00, 118/03, 107/07, 146/08, 137/09, 111/12, 68/13 i 110/15) propisano da je za prijenos poslovnog udjela potreban ugovor sklopljen u obliku javnobilježničkog akta ili privatne isprave koju potvrdi javni bilježnik. Takav ugovor potreban je i za preuzimanje obveze da će se prenijeti poslovni udio. Slijedom navedenog, nedostatak navođenja radi li se o besplatnom ili naplatnom prijenosu nema za posljedicu ništetnost ugovora o prijenosu zbog protivnosti navedenoj prisilnoj normi, jer navedenom zakonskom odredbom nisu propisani nužni sastojci ugovora o prijenosu poslovnog udjela“.

No, valja dodati i da iz citiranog dijela Ugovora o prijenosu poslovnih udjela od 6. studenog 2017. o naknadnom utvrđenju naknade za prijenos poslovnih udjela, proizlazi da je naknada određiva pa niti zbog toga predlagatelj nije učinio vjerojatnim ništetnost toga Ugovora. Naime, tako ugovorenu naknadu moguće je utvrditi primjenom odredaba o tumačenju ugovora (čl. 319. i 320. ZOO-a).“